

Bikepackingový závod Toulání Šumavou vypustil z názvu Šumavu a změnil se na prosté **Toulání**. Tentokrát jsme se toulali v Plaské a Rakovnické pahorkatině, Slavkovském lese, Doupovských a Krušných horách. Předpověď počasí je netypická – nemá pršet a má být teplo. Start je v příjemném kempu Betlém u Teplé. Na startu se sešlo 60 Toulalů a Toulalek (ty byly samozřejmě v menšině). Limit je jako vždy – do soboty 20⁰⁰ být v cíli na závěrečnou „pařbu“.

1. den - start 14.6.2022 v 17⁰⁰. Vyrážíme s dobrou náladou, po prašných cestách se vlní pestrobarevný cyklistický had, který zvíří spoustu prachu. V prachu navíc létají mušky, které mi neomylně míří přímo do očí, jezdím totiž bez brýlí. Takže stále slzím a snažím se je z očí dostat ven. Zajíždíme do lesa na úzkou pěšinku se spoustou klacků, musím jet opatrně, abych nedopadl jako Hajnej – klacek mu zničil přehazovačku. Jedu zarostlou stezičkou podél potoka Hadovka, lezu přes klády, prodírám se houštím a nadávám na široká řidítka, která nemohu skrz hustou vegetaci protlačit. Absolvuji první pád, nezvládnul jsem výjezd na malý břízek, naštěstí padám do měkké trávy. Potok mnohokrát přeježdím přes brody.

Před hradem Gutštejn se potkávám se Zdeňkem Šnejdarem a spolu zdoláváme lávku ze dvou kmenů.

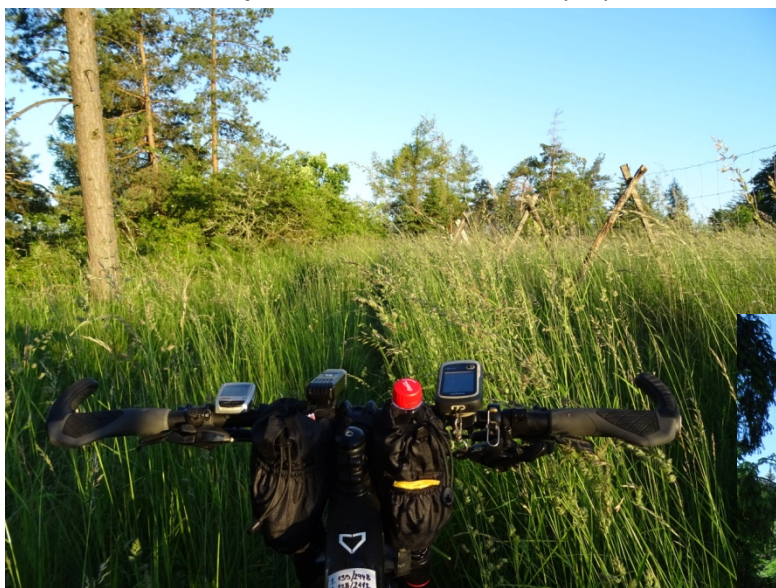

Dojždím do Plas, kde se již asi 6 Toulalů občerstvuje u Knížecího pivovaru.

Další občerstvení je soukromá iniciativa manželky Radka „Machra“ Macha. Trasa je teď více asfaltová, tak to frčí. Potkávám se několikrát s Radkem Jahodou a nakonec jedeme spolu podél Střely a hledáme místo na spaní. Od řeky jde pěkná zima. Nuceně se k nám připojuje Láďa Rieger, kterému se ztratila trasa 1. části z navigace. Spaní nacházíme v Chyších na tribuně stadionu, trochu později, než jsem chtěl. **Je 00⁴⁸ hod. a mám najeto 109km a nastoupáno 1773m.**

2. den - 15.6.2022 vyrážím ve 04³⁰. V noci mi byla pěkná zima. Přestože byla Střela docela daleko, šla od ní zima.

Vyrážím o chvilku dřív, než kluci a mrznou mi ruce, dokonce i nohy. Od vody se zvedá chladná mlha. Jedu přes Žlutice a čeká mě travnatý výtlač na Dlouhý vrch. To mě zahřeje. Navíc jsou moc pěkné výhledy. Dojždí mě kluci, tak jedeme víceméně společně až do Toužimi, kde doplňujeme zásoby na benzince.

Přes Bečov nad Teplou míříme k Sokolovu. Radek si stěžuje, že tady teče i voda do kopce – jedeme po proudu a stále stoupáme. Každý si jede své tempo, takže se zase ztrácíme. Jedu sám. U rozhledny na Krásenském vrchu dojíždím Machra s Vencou, děláme foto a spěcháme do Sokolova, kde se chceme najíst.

Sokolov mě překvapil, je to pěkné město, alespoň ta část, kterou jsme projížděli. Doptáme se na jídlo a nacházíme lidovou jídelnu ve starém socialistickém obchodním domě. Machr je v jiříkově vidění. Ratejna bez oken s výdejním pultem, ale svíčková je za 70Kč. Opálené osazenstvo k tomu pasuje. Já jsem se vrátil do mého mládí, tak si to pamatuji.

Následuje pohodová cyklostezka podél Ohře přes Locket, kde trasa vede samozřejmě po schodech nahoru a dolů. Začíná být neúnosné vedro. Jedu zase sám. Do Karlových Varů samozřejmě musím přes kopce, výběhy jelenů, prasat, rozhledna Diana a sjezd do lázeňského centra s davy nafintěných lázeňských hostů.

Jsem tu za exota a jsem proto rád, když město opustím. Jedu zase sám a trápím se v nekonečném stoupání na rozhlednu Bučina. Z vedra jsem úplně rozhozený, nedokážu jíst to, co mám s sebou. Sjíždím docela ostrý sjezd do Kyselky a nacházím zahradní restauraci s výdejním okénkem. Dávám pivo a násilím do sebe tlačím párek. Snědl jsem jednu a půl nožičky párku a kus rohlíku, zbytek nechávám. Nedokážu jíst, mám pocit, že bych to hned vyhodil. Hrozné vedro. Marne čekám, že mě někdo dojede a pojedeme spolu. Únavná silniční část, sice podél Ohře, ale stále nahoru, dolů. Jedu po hranici vojenského újezdu Hradiště v Doupovských horách. Dojíždím s vypětím všech sil do Klášterce nad Ohří a tam na mě mává Láďa Rieger ze zahradní restaurace. Dám si výborný vývar. Přijíždí Machr s Vencou. Láďa a Venca se rozhodují, že to celé nedají a míří na zkratku. Machr a já chceme jet celou trasu. Vyrážím o něco dřív a jsem s Machrem domluvený, že udělám na cestě znamení, kde spím a on se přidá. Jenže je všechno jinak. Ještě v Klášterci na cyklostezce slyším divný zvuk ze zadního kola. Hřebík v plášti, kolem něj bublá mlíko. Nadávám a zkouším to spravit knotem. Jenže mlíko začíná utíkat kolem ventilku. Zjišťuji, že hřebík protrhl i pásku v ráfku a vzduch utíká tam. Nedá se nic dělat, musím do bezdušáka nacpat duši. Jsem vzteklý a celý ulepený od mlíka. Přijíždí Radek Machr Mach, čeká, až to opravím a jedeme spolu nocovat. Oba chceme jít spát brzy. Vystoupáme na Úhošť – stolová hora sopečného původu. Nádherné výhledy, nádherné romantické místo pro spaní. Musím dospat tu první nepovedenou noc.

Končíme ve 22⁰⁰hod. Mám najeto 172km a nastoupáno 3176m.

3. den - 16.6.2022 vyrážíme společně ve 04²⁸. Noc byla báječná, teplá. V noci kolem prošlo pár Toulalů a my jedeme ráno kolem nich, zrovna když balí. Vypadá to, že dnes nebude takové vedro, což je dobře, protože nás čeká velké převýšení v Krušných horách. Sjíždíme do Kadaně, kde musíme vystoupat na rozhlednu Svatý vrch. Sjezd k benzince kde dáme vydatnou a pestrou snídani - kakao, jogurt, croissan, párek v rohlíku. Sjelo se nás tam asi šest. Doplňuji zásoby vody a vyráží na průjezd městem. Nádherné město. Zaskočil nás průjezd Katovou uličkou. Ulička šířky 661mm se s mými řídítky 700mm jede blbě. Musím tlačit s předním kolem naštorc. V cíli si

pak vyprávíme zážitky: Jíťa tam odvážně vjela a zasekla se tak, že nemohla ani slézt z kola. Hajnej s Karlem si zase stěžovali, že to bylo nějak blbě natrasované, že je to vedlo někam do domu, tak museli hledat objížďku – vstup do Katovy uličky jim připadal jako vstup do domu. Čeká nás industriální turistika přes elektrárnu Prunéřov a pak už najíždíme do Krušných hor. Stoupání přes hrad Hasištejn a nádherná romantická cesta podél Prunéřovského potoka na Horu Sv. Šebestiána.

Vodní nádrže Křimov a Kamenička. Pak díra do země – Mostecká pánev se zámek Jezeří. Překvapení od trasérů – horolezecký výstup na vyhlídku nad Jezeří. Stezička houštím, sklon snad 45°. Řídítka se zamotávají do větví, nohy kloužou - mačky by se hodily. Turisté na vyhlídce nás mají za

magory. Zase nekonečné stoupání. Machr nás naladil na restauraci Lesná, která je přímo na trase. S vypětím všech sil se tam dostaneme, ale jsme odmítnuti číšníkem – jídlo nejdříve za hodinu. Pokračuji hladový s Machrem dál. Bageta na Pohraniční benzince nás zachraňuje, ale neuspokojuje. Zase se na chvíli připojuje Radek Jahoda a jedeme klasické rozhoupané krušnohorské silničky a šotoliny ozdobené hučícími větrníky.

Míjíme vodní nádrž Přísečnice a čeká nás překvapení v podobě dalšího horolezeckého výstupu na Velký Špičák. Výstup těžký, sestup ještě horší.

V Kovářské konečně nacházíme otevřenou hospodu s ochotným personálem. Dávám guláš a výjimečně dvě plzně. Dnes si je zasloužím. Pak výstup na Klínovec a noční sjezd po trailu Azur. Jedu jako třetí, takže mám před sebou pěkné divadlo vytvořené čelovkami a blikáčkami kluků přede mnou. Machr se dole odpojuje, čeká na něj žena, tak jde k ní spát do bydlíku. Já s Radkem pokračujeme nocí dál, stoupáním na Boží Dar. Já chci spát, Radek chce jet co nejdále, protože nechce ráno brzy vstávat. Za Božím Darem se uložíme do boudy na Ježíškově cestě. Zrovna usínáme, když nás v našem „hotelu“ budí další Toulal a připojuje se k nám.

Končíme ve 24⁰⁰ hod.. Mám najeto 171km a nastoupáno 4579m.

4. den - 17.6.2022 vyrážím ve 04⁰⁵. Noc nebyla nic moc. Zase mi byla zima a navíc mě ve 2⁰⁰ vzbudil Radek, který změnil plán a vyrážel dříve. Na chvíli jsem ještě zabral, ale zima mě donutila vstát ve 3³⁰. Třetí Toulal ještě spí, tak

rychle balím a vyrážím sám. Přemýšlím, jestli se to dá dnes dojet. V Potůčkách snídám opět na benzince. Stoupám po kamenech na Blatenský vrch k rozhledně a pak, opět po kamenech, sjíždím nebo tlačím dolů. Jsem ohromený zajímavou Vlíčí jámou. Překvapím na pastvě spící stádo ovcí a chci si ho vyfotit, to se ale nelíbí ovčáckému psovi. Odvádí dobrou práci a vyjede po mně. Rychle fotím a ujíždím pryč. Dojždím Toulala, který jel zkratkou. Prohodíme pár slov

a pokračuji, jsem trochu rychlejší. Bahnitý úvoz, kterým trasa vede, znám z mlí, vím, že pak následuje tlačení z kopce potokem, kousek silnice a pěkná cyklostezka na Rolavu. Trasěři mě ale překvapili. Místo cyklostezky nás vedou přes Jelení vrch turistickou „necestou“. Hodně tlačím. Pak už ale následují šotolinové a asfaltové cyklostezky na Olověný vrch a sjezd do Kraslic, kde načítám do GPS poslední část trasy.

Trasa mě vede z Krušných hor přes Slavkovský les do cíle. Je vedro a na mě se začíná podepisovat nedostatek spánku. Usínám za řidítky. Musím na chvíli zastavit a dát pětiminutový spánek. To se mi několikrát opakuje. Cesta je snadná, ale psychicky únavná. Vůbec mi to nejede tak, jak bych chtěl, ale cíl se blíží a vypadá to, že bych měl dojet do 18⁰⁰ hod.. Všechno k tomu směřuji. Hospody, benzínky ani prodejny cestou nejsou, takže musím vystačit s tím, co mám. První hospoda je na Kladské, ale to je již blízko do cíle, tak si nebudu kazit hlad a žízeň. U Mariánských Lázní ochutnám Farskou kyselku – není špatná, ale žízeň neuhasí. Stále čekám nějakou Standovu

Do cíle jsem dorazil na 17. místě. Startovalo nás 58, z toho celou trasu ujelo 41 Toulalů. 6 Toulalů trasu zkrátilo navrženou zkratkou a 11 úplně vzdalo.

Bylo to trochu lehčí Toulání, ale je otázka, co by s tím provedlo jiné počasí. Za deště by se časy a obtížnost určitě o hodně zhoršily.

Jel jsem na novém karbonovém pevném kole Amulet na 29" bezdušových kolech, převody 1/12. Nasadil jsem převodník 32 zubů místo původních 34. To byla dobrá volba. Nebýt hřebíku, tak bych neměl s kolem žádný problém. Největší problémy mi dělalo neúnosné vedro, ale stále to bylo lepší, než jet v dešti.

Zase moc pěkná akce, díky všem, kteří se zapojili do organizování a všem, kteří se zúčastnili.

Milan Jir

prasárnu před cílem – těžký kopec, bažinu, dlouhé schody, hluboký brod Nic nepřišlo, Standa asi vyměkl, takže do cíle dojíždím v poklidu po pohodové cestě.

Cíl v 17⁴⁰ hod. Mám najeto 154km a nastoupáno 2776v.m.

Celkem jsem ujel 606km a nastoupal 12304 výškových metrů, výsledný čas 72⁴⁰ hod..

TOULÁNÍ 2022					START
					14.6.2022
					17:00
Por.	Jméno	celkový čas	Datum	Čas	
1-2	TICHÝ PETR	43:18	16.6.22	18:48	
1-2	SVOBODA OUBŘEJ	43:18	16.6.22	18:18	
3.	WALDMANN VÁCLAV	51:20	16.6.22	20:20	
4.	ŠTOLNÍK DAVID	53:35	16.6.22	22:35	
5.	JACH JARDA	56:15	17.6.22	01:15	
6.	VOLETKA PETR	56:15	17.6.22	01:15	
7.	ŽILÍK LADĚ	56:48	17.6.22	01:48	
8-9	ŠNOBL JIŘÍ	62:07	17.6.22	7:07	
8-9	ŽITEK PETR	62:07	17.6.22	7:07	
10.	VLEKOVÁ BLANKA	62:35	17.6.22	7:35	
11.	PAVLÍK TOMÁŠ	63:15	17.6.22	14:15	
12.	HARER LIŠKA	71:01	17.6.22	16:01	
13.	MARTIN KENDOL	71:01	17.6.22	16:01	
14.	ZDENEK ŠNEJMA	71:42	17.6.22	16:42	
15.	JITKA BRUNNEROVÁ	72:35	17.6.22	17:35	
16.	RADEK JAHODA	72:35	17.6.22	17:35	
17.	MILAN JLEK	72:40	17.6.22	17:40	
18.	RADEK MACH	74:37	17.6.22	19:37	
19.	MAREK MIKUS	74:37	17.6.22	19:37	
20.	JOSEF VRAŽNÝ	74:37	17.6.22	19:37	
21.	JAKUB JACEL	78:18	17.6.22	23:18	
22.	ROBOŠTÍK HICHAL	78:35	17.6.	23:35	
23.	HÁJNEJ	83:03	17.6.	4:03	
24.	KAREL KOLÁŘIK	83:03	17.6.	4:03	
25.	JAN HANUŠEK	88:12	16.6.	7:12	
26.	PETER TEICHMANN	88:12	16.6.	7:12	
27.	JAROSLAV ŠNEJMA	88:12	16.6.	7:12	
28.	LIŠKA LUDOVÍK	89:40	17.6.	10:40	
29.	MILKA KALHA	89:40	17.6.	10:40	
30.	MARTINA HULČOVÁ	91:45	17.6.	12:45	
31.	JIRÍ ZAHŘADNÍK	93:00			
32.	PAVEL ŠVEJKOVSKÝ	93:00			
33.	JAKUB POKRÝ	93:00			
34.	KAREL MATĚJKA	93:00	16.6.	14:00	
35.	PAVEL DRAPIČ	93:00			
36.	KARELKA VÍTOVA	93:40		14:40	
37.	ZDENEK BOUDA	93:40		14:40	
38.	PETR BLÁHA	94:45	17.6.	15:45	
39.	OUNČEK ŠNEJMA	94:45	17.6.	15:45	
40.	PETR ZDVORAN	95:05	17.6.	16:05	
41.	ZDENEK ŠNEJMA	96:00	17.6.	17:00	
42.					
43.					
44.					
45.					
46.					
47.					
48.					
49.					
50.					
51.					
52.					
53.					
54.					
55.					
56.					
57.					
58.					
59.					
60.	GPS	GPS	16.6.		
61.	EVA ŠNEJMA	485 km	17.6.	12:00	
62.	VÁNEK JARNA	485 km	17.6.	14:45	
63.	JOSEF KUBER	485 km	17.6.	16:45	
64.	BLÁHA MIKULKA	485 km	17.6.	16:45	
65.	ZIEGLER LADĚ	485 km	17.6.	16:00	